

132

ZARZĄDZENIE PROKURATORA GENERALNEGO

z dnia 27 maja 1992 r.

w sprawie szczegółowego trybu postępowania prokuratorów wojskowych przy wnoszeniu sprzeciwów i wystąpień oraz przeprowadzaniu kontroli przestrzegania prawa.

Na podstawie art. 115 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1991 r. Nr 25, poz. 103, Nr 55, poz. 234, Nr 100, poz. 443 i Nr 113, poz. 491) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie określa szczegółowy tryb postępowania prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury:

- 1) w razie powzięcia wiadomości o naruszeniu przez organ wojskowy prawa albo rozkazów lub zarządzeń Ministra Obrony Narodowej o charakterze ogólnym oraz stwierdzenia okoliczności wpływających ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego;
- 2) przy przeprowadzaniu kontroli przestrzegania prawa przez organy wojskowe i przedstawicieli jednostek organizacyjnych wchodzących w skład sił zbrojnych lub podległych Ministrowi Obrony Narodowej, z wyłączeniem sądów wojskowych.

§ 2. 1. Prokurator w sprawach określonych w § 1 podejmuje czynności w stosunku do rozmieszczonych na obszarze jego działania:

- 1) jednostek (instytucji) wojskowych, w tym aresztów wojskowych i izb zatrzymań;
- 2) przedsiębiorstw państwowych oraz innych jednostek organizacyjnych podległych (podporządkowanych) i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Czynności w sprawach określonych w § 1 w stosunku do organów wojskowych szczebla centralnego podejmują prokuratorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej lub na polecenie Naczelnego Prokuratora Wojskowego również prokuratorzy prokuratur okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych.

§ 3. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) prokuratorze — rozumie się przez to prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury;
- 2) kontroli przestrzegania prawa — rozumie się przez to kontrolę określonej sprawy oraz problemowe i komplek-

sowe kontrole grup spraw dotyczących stosowania prawa przez organy wojskowe i inne organy podległe Ministrowi Obrony Narodowej oraz przedstawicieli jednostek organizacyjnych wchodzących w skład sił zbrojnych lub podległych Ministrowi Obrony Narodowej, z wyłączeniem sądów wojskowych.

Postępowanie wyjaśniające

§ 4. 1. Prokurator przeprowadza postępowanie wyjaśniające, jeżeli powzięcie wiadomości uzasadniające podejrzenie, że nastąpiło naruszenie prawa albo że zaistniały okoliczności wpływające ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego, z wyłączeniem spraw dotyczących sądów wojskowych.

2. Wiadomości uzasadniające przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego mogą być zawarte w:

- 1) podaniach, skargach i wnioskach osób fizycznych, w tym również skargach, meldunkach i prośbach żołnierzy, oraz osób prawnych;
- 2) zawiadomieniach skierowanych do prokuratury przez obywateli, organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego, urzędy i instytucje państwowe, związki zawodowe, organizacje samorządowe, kościoły i związki wyznaniowe oraz organizacje społeczne, podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne, a także przez organy wojskowe i jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej;
- 3) artykułach, notatkach i innych opublikowanych wiadomościach, jeżeli noszą one znamiona skargi lub wniosku i zostały przesłane do prokuratury przez redakcje: prasowe, radia, telewizji lub kroniki filmowej.

3. Prokurator uzyskuje również wiadomości określone w ust. 2 w związku z:

- 1) postępowaniem przygotowawczym i sądowym w sprawach karnych;
- 2) postępowaniem karnym wykonawczym;
- 3) prowadzeniem kontroli przestrzegania prawa, w tym kontroli w aresztach wojskowych i izbach zatrzymań;
- 4) badaniem akt spraw administracyjnych oraz dokumentów dotyczących czynności o charakterze cywilnoprawnym;

5) udziałem w innych czynnościach urzędowych, w tym w ramach działalności profilaktycznej.

4. Prokurator nie przeprowadza postępowania wyjaśniającego, jeżeli postępowanie takie co do tej samej sprawy zostało zakończone lub wcześniej wszczęte toczy się. Materiały w tych sprawach włącza się do uprzednio prowadzonego postępowania wyjaśniającego.

§ 5. Prokurator powinien prowadzić postępowanie wyjaśniające bez zbędnej zwłoki, nie dłużej niż trzydzieści dni licząc od dnia uzyskania wiadomości uzasadniających przeprowadzenie takiego postępowania. W przypadku niezakończenia postępowania wyjaśniającego w tym terminie, prokurator zawiadamia zainteresowaną osobę lub organ, którego informacje doprowadziły do wszczęcia postępowania wyjaśniającego, podając przyczynę zwłoki oraz termin zakończenia postępowania.

§ 6. 1. Zakres postępowania wyjaśniającego i rodzaj podejmowanych czynności prokurator uzależnia od potrzeb związanych z konkretną sprawą.

2. W postępowaniu wyjaśniającym prokurator dąży w szczególności do ustalenia:

- 1) czy i jakiego rodzaju naruszenie prawa nastąpiło oraz jaka norma prawna została naruszona;
- 2) czy i jakiego rodzaju okoliczności wpływające ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego wystąpiły;
- 3) jakie są skutki zaistniałego naruszenia prawa lub powstania okoliczności wpływających ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego;
- 4) kto i w jakim zakresie ponosi odpowiedzialność za naruszenie prawa lub powstanie okoliczności wpływających ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego;
- 5) sposobu usunięcia skutków zaistniałego naruszenia prawa lub okoliczności wpływających ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego albo sposobu zapobiegania takim zdarzeniom w przyszłości.

§ 7. 1. Jeżeli jest to konieczne dla bezstronnego wyjaśnienia sprawy, w postępowaniu wyjaśniającym prokurator może:

- 1) żądać nadesłania lub przedstawienia akt oraz wszelkich innych niezbędnych dokumentów, z wyjątkiem dotyczących wojskowych spraw operacyjno-mobilizacyjnych, a także zapoznawać się z ich treścią;
- 2) żądać złożenia pisemnych wyjaśnień od organu lub jego przedstawicieli;
- 3) przesłuchiwać świadków, zasięgać opinii biegłych oraz dokonywać oględzin;
- 4) zwracać się do właściwych dowódców (szefów) o zarządzenie przeprowadzenia szczegółowej kontroli działalności organu wojskowego lub innego organu podległego Ministrowi Obrony Narodowej oraz jego przedstawicieli, a także o przedstawienie wszystkich istotnych ustaleń (wyników) tych czynności;
- 5) dokonywać czynności w siedzibie organu wojskowego lub jednostki organizacyjnej.

2. Do czynności wymienionych w ust. 1 pkt 1—3 stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania

administracyjnego dotyczące doręczeń, wezwań, terminów i dowodów.

§ 8. 1. W postępowaniu wyjaśniającym sporządza się protokoły na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego.

2. Protokół sporządza się także z przyjęcia wniesionej ustnie skargi, wniosku, meldunku, prośby i zawiadomienia.

3. Jeżeli spisanie protokołu w postępowaniu wyjaśniającym nie jest wymagane, prokurator z dokonanych czynności, które mają znaczenie dla sprawy, sporządza notatkę służbową, w której przedstawia, kiedy, gdzie i jaką czynność wykonał oraz jakie w jej wyniku poczynił ustalenia.

§ 9. 1. Przed zakończeniem postępowania wyjaśniającego prokurator wzywa osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie prawa lub powstanie okoliczności wpływających ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego do złożenia pisemnych wyjaśnień dotyczących stwierdzonych nieprawidłowości i okoliczności im towarzyszących oraz wniosków w przedmiocie uzupełnienia tego postępowania.

2. Przepis § 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego zostanie ustalone, że nastąpiło naruszenie prawa lub zaistniały okoliczności wpływające ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego, prokurator niezwłocznie sporządza na piśmie i wnosi sprzeciw lub wystąpienie do właściwego organu wojskowego lub innego organu podległego Ministrowi Obrony Narodowej. O wniesieniu sprzeciwu lub wystąpienia zawiadamia się pisemnie zainteresowane osoby lub organy, których informacje doprowadziły do wszczęcia postępowania wyjaśniającego.

2. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego zostanie ustalone, że brak jest podstaw do wniesienia sprzeciwu lub wystąpienia, prokurator niezwłocznie zawiadamia o tym pisemnie zainteresowaną osobę lub organ, których informacje doprowadziły do wszczęcia tego postępowania, uzasadniając swoje stanowisko. Odpis zawiadomienia doręcza się również organowi wojskowemu lub jednostce organizacyjnej resortu obrony narodowej, których sprawa dotyczyła, albo organowi wyższego stopnia.

§ 11. Prokurator przełożony może w każdym czasie zlecić uzupełnienie zakończonego postępowania wyjaśniającego, jeżeli przemawia za tym interes społeczny albo słuszny interes osoby lub organu, których sprawa dotyczy. O podjęciu postępowania i wynikających z tego skutkach zawiadamia się zainteresowane osoby i organy.

Sprzeciw i wystąpienie

§ 12. Prokurator wnosi sprzeciw przeciwko niezgodnym z prawem:

- 1) rozkazom organów wojskowych albo innych organów podległych Ministrowi Obrony Narodowej;
- 2) ostatecznym (prawomocnym) decyzjom (orzeczeniom) i innym rozstrzygnięciom w sprawach indywidualnych, wydanym przez organy wojskowe lub inne organy podległe Ministrowi Obrony Narodowej, jeżeli rozstrzygnięcia te mogą być uchylone lub zmienione albo gdy może być stwierdzona ich nieważność na podstawie

przepisów prawa lub zachodzą podstawy do wznowienia postępowania.

§ 13. 1. Prokurator wnosi sprzeciw do właściwego organu wyższego stopnia w stosunku do organu, który wydał kwestionowany rozkaz albo decyzję, orzeczenie lub inne rozstrzygnięcie, o którym mowa w § 12, bądź bezpośrednio do organu, który taki akt wydał, jeżeli organ ten jest uprawniony do jego uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności albo wznowienia postępowania.

2. Wnosząc sprzeciw prokurator może w uzasadnionych przypadkach złożyć wniosek o wstrzymanie wykonania ostatecznej (prawomocnej) decyzji, orzeczenia lub innego rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej, do czasu załatwienia sprzeciwu.

§ 14. Sprzeciw powinien zawierać:

- 1) oznaczenie prokuratora wnoszącego sprzeciw i adresata sprzeciwu;
- 2) powołanie podstawy prawnej dla wniesienia sprzeciwu;
- 3) oznaczenie organu, który wydał akt objęty sprzeciwem, i krótką treść tego aktu;
- 4) przytoczenie przepisów prawa, które zostały naruszone;
- 5) wniosek o uchylenie, zmianę lub stwierdzenie nieważności aktu objętego sprzeciwem albo o wznowienie postępowania w sprawie oraz w razie potrzeby także wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji, orzeczenia lub innego rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej, do czasu załatwienia sprzeciwu;
- 6) uzasadnienie;
- 7) oznaczenie terminu, w jakim oczekuje się załatwienia sprzeciwu;
- 8) pouczenie o obowiązku niezwłocznego pisemnego zaawizowania prokuratora o sposobie załatwienia sprzeciwu.

§ 15. Prokurator kieruje wystąpienie w przypadku, gdy:

- 1) naruszenie prawa w rozkazie lub innym ustaleniu albo w decyzji, orzeczeniu lub innym rozstrzygnięciu w sprawie indywidualnej nie daje podstaw do ich uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności albo wznowienia postępowania;
- 2) uchylenie, zmiana lub stwierdzenie nieważności niezgodnej z prawem decyzji, orzeczenia lub innego rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej są niedopuszczalne z mocy prawa albo gdy wniesienie sprzeciwu lub innego prawem przewidzianego środka byłoby bezprzedmiotowe;
- 3) naruszenie prawa nastąpiło wskutek zaniechania organu wojskowego lub innego organu podległego Ministrowi Obrony Narodowej;
- 4) zachodzi potrzeba zaprzestania lub usunięcia skutków działania lub zaniechania niezgodnego z prawem;
- 5) zachodzi potrzeba podjęcia przez organ wyższego stopnia lub organ kontroli czynności zapobiegających naruszeniom prawa;
- 6) zachodzi potrzeba zwrócenia uwagi na okoliczności wpływające ujemnie na przestrzeganie prawa;
- 7) zachodzi potrzeba podjęcia czynności przywracających naruszoną dyscyplinę wojskową i porządek wojskowy lub zapobiegających ich naruszeniom albo zwrócenia

uwagi na okoliczności wpływające ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego.

§ 16. 1. Prokurator kieruje wystąpienie do organu wojskowego lub innego organu podległego Ministrowi Obrony Narodowej, którego dotyczy wystąpienie, albo do organu wyższego stopnia w stosunku do tego organu.

2. Prokurator kieruje wystąpienie do organu wyższego stopnia, gdy proponowane przedsięwzięcia nie mogą być podjęte przez organ, którego dotyczy wystąpienie, albo gdy prokurator uzna za niewskazane przedstawienie wystąpienia organowi, którego ono dotyczy.

3. Wystąpienie dotyczące czynności wymienionych w § 20 pkt 3 i 4 prokurator kieruje do właściwego organu wyższego stopnia lub organu kontroli.

§ 17. W wystąpieniu, poza określeniem adresata, powołaniem podstawy prawnej i zwięzłym wskazaniem jego przedmiotu, prokurator, w zależności od rodzaju sprawy:

- 1) wskazuje przejawy naruszenia prawa z dokładnym podaniem naruszonych przepisów prawnych albo określa okoliczności wpływające ujemnie na przestrzeganie prawa lub stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego;
- 2) wskazuje osoby odpowiedzialne za stwierdzony stan faktyczny;
- 3) zamieszcza wnioski co do sposobu usunięcia stwierdzonego stanu niezgodnego z prawem i likwidacji jego skutków oraz o podjęcie odpowiednich przedsięwzięć zapobiegawczych;
- 4) może wystąpić z wnioskiem o rozważenie celowości wszczęcia przeciwko osobom odpowiedzialnym za stwierdzony stan niezgodny z prawem odpowiedniego postępowania przewidzianego w ustawie w zakresie ich odpowiedzialności: służbowej, dyscyplinarnej lub materialnej;
- 5) oznacza termin, w jakim oczekuje na załatwienie wystąpienia;
- 6) poucza o obowiązku niezwłocznego pisemnego zaawizowania prokuratora o sposobie załatwienia wystąpienia.

§ 18. 1. Prokurator oczekuje pisemnej odpowiedzi na sprzeciw lub wystąpienie przez okres trzydziestu dni, licząc od daty ich wniesienia. Jeżeli po tym terminie i w ciągu dalszych siedmiu dni nie otrzyma odpowiedzi, jest obowiązany podjąć stosowną interwencję, a w razie jej nieskuteczności — niezwłocznie powiadomić o tym prokuratora przełożonego.

2. O każdym przypadku nieuwzględnienia sprzeciwu albo wystąpienia prokurator powiadamia prokuratora przełożonego, załączając zebrane w sprawie materiały oraz otrzymaną odpowiedź na sprzeciw lub wystąpienie.

Kontrola przestrzegania prawa

§ 19. Prokurator przeprowadza problemową lub kompleksową kontrolę przestrzegania prawa, zwaną dalej „kontrolą”:

- 1) z własnej inicjatywy;
- 2) na podstawie planu działalności wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury;
- 3) na polecenie prokuratora przełożonego.

§ 20. Prokurator przeprowadza kontrolę w celu sprawdzenia zgodności z prawem:

- 1) rozkazów organów wojskowych oraz innych organów podległych Ministrowi Obrony Narodowej;
- 2) decyzji (orzeczeń) i innych rozstrzygnięć ostatecznych (prawomocnych) w sprawach indywidualnych, wydanych przez organy wojskowe i inne organy podległe Ministrowi Obrony Narodowej;
- 3) czynności o charakterze cywilnoprawnym, dokonywanych przez organy wojskowe i inne organy podległe Ministrowi Obrony Narodowej oraz przedstawicieli jednostek organizacyjnych wchodzących w skład sił zbrojnych lub podległych Ministrowi Obrony Narodowej;
- 4) innych niż wymienione w pkt 3 czynności związanych ze stosowaniem prawa w postępowaniach przewidzianych w ustawach, wykonywanych przez organy i przedstawicieli określonych w pkt 3.

§ 21. 1. Kontrolę problemową prokurator przeprowadza w celu sprawdzenia wybranych zagadnień objętych zakresem działania organu wojskowego lub innego organu podległego Ministrowi Obrony Narodowej albo przedstawiciela jednostki organizacyjnej wchodzącej w skład sił zbrojnych lub podległej Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Kontrolę kompleksową prokurator przeprowadza w celu sprawdzenia wszystkich zagadnień objętych zakresem działania organu lub przedstawiciela określonego w ust. 1 wówczas, gdy jest to uzasadnione interesem społecznym albo względem na dyscyplinę wojskową i porządek wojskowy.

§ 22. 1. Prokurator przeprowadza kontrolę przestrzegania prawa w każdym areszcie wojskowym i każdej izbie zatrzymań co najmniej raz na trzy miesiące.

2. W toku kontroli, o których mowa w ust. 1, prokurator sprawdza w szczególności legalność:

- 1) orzeczenia (decyzji) o pozbawieniu wolności;
- 2) osadzania osób w aresztach wojskowych i w izbach zatrzymań;
- 3) wykonywania kary dyscyplinarnej aresztu oraz przestrzegania prawa w czasie wykonywania tej kary i w postępowaniu z zatrzymanymi.

3. W przypadku stwierdzenia, że osoba osadzona w areszcie wojskowym lub zatrzymana w izbie zatrzymań jest pozbawiona wolności niezgodnie z prawem, niezależnie od innych czynności, prokurator zarządza na piśmie natychmiastowe jej zwolnienie i zawiadamia o tym właściwego dowódcę jednostki wojskowej (komendanta garnizonu) oraz zamieszcza o tym informację w sprawozdaniu z kontroli.

4. W przypadku stwierdzenia, że osoba funkcyjna aresztu wojskowego (lub izby zatrzymań) wydała, w stosunku do osoby w nim osadzonej, decyzję niezgodną z prawem, prokurator, niezależnie od innych czynności, wstrzymuje wykonanie takiej decyzji, zawiadamiając jednocześnie o tym właściwego dowódcę jednostki wojskowej (komendanta garnizonu) oraz zamieszcza o tym informację w sprawozdaniu z kontroli.

§ 23. Prokurator powiadamia właściwy organ wojskowy lub inny organ podległy Ministrowi Obrony Narodowej o rozpoczęciu i zakończeniu kontroli tego organu lub podległych mu przedstawicieli jednostek organizacyjnych wcho-

dzących w skład sił zbrojnych lub podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 24. 1. Czynności kontrolne mogą być wykonywane przez prokuratora w siedzibie prokuratury oraz w siedzibach kontrolowanych organów lub jednostek organizacyjnych.

2. W związku z wykonywaniem czynności kontrolnych prokurator ma prawo:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń zajmowanych przez kontrolowany organ lub jednostkę organizacyjną;
- 2) zażądać nadesłania lub przedstawienia akt i wszelkich niezbędnych dokumentów oraz zapoznawać się z nimi, z wyjątkiem dotyczących wojskowych spraw operacyjno-mobilizacyjnych;
- 3) zażądać złożenia pisemnych wyjaśnień;
- 4) przeprowadzać rozmowy z osobami pełniącymi służbę (zatrudnionymi) w kontrolowanej jednostce organizacyjnej;
- 5) zaznajamiać się z poszczególnymi zagadnieniami wojskowymi.

3. Prokurator może także zwracać się do właściwych dowódców (szefów) o przeprowadzenie szczegółowej kontroli działalności organu lub jednostki organizacyjnej wskazanej we wniosku, w szczególności wtedy, gdy dla prawidłowego dokonania tych czynności są niezbędne wiadomości specjalistyczne.

§ 25. 1. Do wykonywania czynności kontrolnych, o których mowa w § 24 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy § 7 i § 8 ust. 1.

2. Jeżeli z wykonanej czynności kontrolnej nie został sporządzony protokół lub nie została ona utrwalona w inny sposób na piśmie, prokurator odnotowuje przeprowadzenie tej czynności i jej wynik w sprawozdaniu z kontroli.

3. W czasie przeprowadzania kontroli prokurator wzywa osoby, o których mowa w § 24 ust. 2 pkt 4, wyłącznie za pośrednictwem organu wojskowego lub przełożonego wzywanej osoby.

§ 26. Jeżeli wstępne ustalenia kontroli wskazują, że zachowanie osoby podlegającej orzecznictwu sądów wojskowych wyczerpuje znamiona przestępstwa ściganego z urzędu, prokurator odstępuje w tym zakresie od dalszych czynności kontrolnych i wszczyna lub zleca wszczęcie postępowania karnego albo w sytuacjach przewidzianych w Kodeksie postępowania karnego odmawia jego wszczęcia. W tej części może dalej wykonywać czynności kontrolne.

§ 27. 1. Podstawę końcowych ustaleń przeprowadzonej kontroli przestrzegania prawa stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku wykonywanych czynności kontrolnych, istotnych dla oceny stwierdzonego stanu przestrzegania prawa.

2. Końcowe ustalenia przeprowadzonej kontroli przestrzegania prawa prokurator odnotowuje w sprawozdaniu z kontroli oraz omawia je z przedstawicielami kontrolowanego organu lub jednostki organizacyjnej.

3. W sprawozdaniu z przeprowadzonej kontroli przestrzegania prawa prokurator zamieszcza również, w miarę potrzeby, stosowne wnioski.

§ 28. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli przestrzegania prawa prokurator ustali, że nastąpiło naruszenie prawa albo że występują okoliczności wpływające ujemnie na stan dyscypliny wojskowej i porządku wojskowego, przeprowadza postępowanie wyjaśniające, określone w § 4—11.

§ 29. 1. Naczelny Prokurator Wojskowy, w razie potrzeby, przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej zbiorcze sprawozdania, jak również informuje zainteresowanych szefów instytucji centralnych Ministerstwa Obrony Narodowej o ważniejszych kontrolach przeprowadzonych w jednostkach organizacyjnych wchodzących w skład sił zbrojnych lub podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz ich ustaleniach.

2. Prokuratorzy okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych oraz wojskowi prokuratorzy garnizonowi przedstawiają zainteresowanym dowódcom (szefom, komendan-

tom, dyrektorom) uogólnione informacje o ważniejszych ustaleniach przeprowadzonych kontroli przestrzegania prawa.

Przepisy końcowe

§ 30. Traci moc zarządzenie Naczelnego Prokuratora Wojskowego z dnia 25 lutego 1988 r. wprowadzające do użytku w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury „Instrukcję o prokuratorskiej kontroli przestrzegania prawa i działalności profilaktycznej prokuratorów wojskowych w Siłach Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” wraz z instrukcją.

§ 31. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prokurator Generalny: *Z. Dyka*